

AUTE 2005-33 DE 16 DE DESEMBRE DE 2005

NUL·LITAT D'ACTUACIONS. Dret a la jurisdicció. L'incident de nul·litat no constitueix una nova instància processal, ni permet revisar els pronunciaments de la sentència impugnada

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Aquesta Sala, en la sentència núm. 43-2005, de 25 de juliol de 2005, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per l'A.P. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 14 de febrer de 2005, que va declarar ajustat al Dret la manca de resposta del Govern a una petició de l'Associació de què s'incorporessin a l'Avantprojecte de Llei de Residus els continguts de la Declaració del Govern d'Andorra i d'A.P. per una política de residus sostenible, signada el 5 de juny de 2003, i que havia considerat que la declaració esmentada era un acte de naturalesa política no susceptible de control jurisdiccional. La sentència d'aquesta Sala va imposar a la part apel·lant les despeses processals de la segons instància.

2.- A.P. interposa un incident de nul·litat d'actuacions adduint vulneracions del dret a la jurisdicció i a obtenir una resolució fonamentada en Dret per absència de pronunciaments com la resposta a les al·legacions prèvies sobre la composició del Tribunal de Batlles en els litigis que enfronten l'Associació amb el Govern, a la petició de suspensió de la tramitació parlamentària del projecte de llei de residus, a la legalitat del trasllat al Govern de les proves proposades per l'Associació i a la manca de la pràctica de proves demanades, així com sobre l'exigua fonamentació de la condemna en costes, i demana l'anul·lació de la sentència i que se'n dicti una de nova sentència amb estimació de les seves pretensions.

3.- La representació del Govern s'oposa a l'incident indicant que cap dels arguments és analitzable en el marc que fixa la legislació processal sobre l'incident de nul·litat, i que la sentència motiva abastament totes les qüestions que es van plantejar en el litigi.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Si es relacionen les deficiències que A.P. posa en relleu en el seu escrit amb la fonamentació jurídica de la sentència s'observa com totes elles han obtingut clara resposta, des de la prèvia qüestió sobre la composició de la Sala, que per cortesia processal es va ja resoldre prèviament en un cas idèntic i al que la sentència es remet, fins a la naturalesa jurídica de la Declaració de 5 de juny de 2003 i sobre l'abast del seu tractament jurisdiccional així com sobre les raons vinculades a les proves, implícita però clarament deduïble del context de la resolució; tot això sense oblidar que l'escrit que planteja l'incident no indica la rellevància constitucional d'aquestes suposades deficiències, en el sentit de que no exposa en quina mesura, si no s'haguessin produït les mancances que denuncia, el resultat del litigi hauria estat realment diferent.

Pel que fa a la motivació de la imposició de les despeses del procés, la sentència explica que constitueix temeritat processal plantejar novament en una segona instància que un tribunal declari la il·legalitat del compliment o no de principis que no tenen naturalesa de jurídicament exigibles, compte tinguda la obvietat de la seva improcedència, per la qual cosa no hi ha manca de motivació en la condemna.

Les raons exposades determinen la desestimació de l'incident.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda desestimar l'incident.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.